

Αρχές της δεκαετίας του '70, όταν παίζαμε μπαλίτσα και επιχειρούσε κάποιος να κάνει μια μακρινή πάσα, η οποία σπανιότατα έβρισκε στόχο, ακουγόταν η ειρωνική ρήση: *«Σιγά ρε Μπεκενμπάουερ»*. Λογικό, διότι σχεδόν κοντρόλ δεν κατείχαμε, θέλαμε και μπαλιές μισό γήπεδο...

Στο τέλος της δεκαετίας καθώς τα αγοράκια της γενιάς μου είχαν γίνει αντράκια και είχαν πια οδικές ανησυχίες, όταν κάποιος έκανε μια φιλόδοξη μανούβρα με αυτοκίνητο, η οποία επίσης σπανιάκις «έβγαινε» ακουγόταν η φράση: *«Σιγά ρε Βάλντεγκαρντ»*.

Αυτός ήταν ο Bjorn. Σημείο αναφοράς. Για μας εδώ στην Ελλάδα, με μοναδική πρόσβαση στο αλλοδαπό αγωνιστικό γίνεσθαι το Δ.Ρ.Α., είναι δεδομένο ότι οι προσλαμβάνουσες μας θα είναι σκονισμένες.

Έτσι, μιλώντας για τη γενιά μου, μπορώ να πω ότι τον προλάβαμε πολύ νωρίς. Το '66. Όταν μας ήρθε με VW με το νο 66!

Στο ΙΔ' Δ.Ρ.Α. με VW. Στα 23 του χρόνια, φωτογραφημένος, πιθανότατα στα «Αστέρια», στην Γλυφάδα.

Η παρουσία του έγινε ιδιαίτερα αισθητή στο τέλος της δεκαετίας όταν κερδίζει το Monte με 911 και επαναλαμβάνει την επιτυχία το '70. Τις ίδιες χρονιές ήρθε και στον τόπο μας, έκανε σπουδαίες εμφανίσεις, ειδικά το '70 όταν κέρδισε Αταλάντη, Πορταριά, Όλυμπο για να εγκαταλείψει επικεφαλής μπροστά από τις A 110, πριν την Καστανιά.

